

2295**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia 24 września 2004 r.

**w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego
w stosunku do diagnostów laboratoryjnych**

Na podstawie art. 70 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 144, poz. 1529) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. 1. Rzecznik Dyscyplinarny jest obowiązany badać i uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść diagnosty laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie.

2. W toku postępowania Rzecznik Dyscyplinarny powinien dążyć do szczegółowego wyjaśnienia sprawy. W tym celu może on przesłuchać diagnostę laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie, świadków, biegłych, jak również przeprowadzić inne dowody.

3. Sąd Dyscyplinarny jest obowiązany dążyć do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy. W tym celu może dopuszczać z urzędu wszelkie dowody, jeśli uzna, że są potrzebne do uzupełnienia materiału.

4. Rzecznik Dyscyplinarny i sąd dyscyplinarny czuwają, aby w toku postępowania jego uczestnicy nie ponieśli szkody z powodu niezajomości przepisów prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych informacji i wyjaśnień.

§ 2. Rzecznik Dyscyplinarny i członek sądu dyscyplinarnego nie może pełnić swojej funkcji w okresie, kiedy przeciw niemu toczy się postępowanie karne lub postępowanie w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej.

§ 3. 1. Członkowie sądu dyscyplinarnego wybierają spośród siebie przewodniczącego sądu i wiceprzewodniczących w tajnym głosowaniu.

2. Przewodniczący sądu dyscyplinarnego kieruje pracą sądu, a w szczególności:

- 1) zaznajamia się z każdą sprawą wpływającą do sądu i wyznacza terminy poszczególnych posiedzeń;
- 2) ustala skład orzekający oraz wyznacza jego przewodniczącego.

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 134, poz. 1439).

§ 4. 1. Rozprawa przed sądem dyscyplinarnym jest jawna dla członków samorządu diagnostów laboratoryjnych, chyba że zachodzi przewidziany przepisami Kodeksu postępowania karnego przypadek uzasadniający wyłączenie jawności.

2. W przypadku wyłączenia jawności mogą być obecne na rozprawie, oprócz osób biorących udział w postępowaniu, po dwie osoby wskazane przez Rzecznika Dyscyplinarnego i obwinionego diagnostę laboratoryjnego. Jeżeli jest kilku obwinionych diagnostów laboratoryjnych, każdy z nich może żądać pozostawienia na sali rozpraw po jednej osobie.

§ 5. 1. W przypadku ciężkiej choroby diagnosty laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie, uniemożliwiającej prowadzenie postępowania, właściwy sąd dyscyplinarny zawiesza postępowanie na czas trwania przeszkody.

2. W przypadku dłuższej nieobecności w kraju diagnosty laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie, uniemożliwiającej prowadzenie postępowania, właściwy sąd dyscyplinarny może zawiesić postępowanie na czas trwania przeszkody.

3. Postępowanie może być zawieszona, jeżeli o ten sam czyn, który stanowi przewinienie dyscyplinarne, toczy się postępowanie karne, którego ustalenia lub wynik mogą mieć istotne znaczenie dla orzeczenia.

Rozdział 2**Właściwość i skład sądu dyscyplinarnego**

§ 6. 1. Właściwy do rozpoznania sprawy o przewinienie dyscyplinarne jest sąd dyscyplinarny.

2. W przypadku gdy czyny kilku sprawców, które stanowią odrębne przewinienia, jednak wiążą się ze sobą, możliwe jest łączne prowadzenie sprawy. Postanowienie o łącznym prowadzeniu postępowania wyjaśniającego podejmuje Rzecznik Dyscyplinarny.

3. Jeżeli diagnoście laboratoryjnemu, którego dotyczy postępowanie, zarzuca się popełnienie dwóch lub więcej przewinień dyscyplinarnych, postępowanie przeprowadza się łącznie, chyba że jest to niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione.

§ 7. 1. Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie trzyosobowym.

2. Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzeka:

- 1) w składzie trzyosobowym w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej wymienionych w art. 59

ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej, zwanej dalej „ustawą”;

2) w składzie pięcioosobowym w sprawach odwołań od orzeczeń Sądu Dyscyplinarnego.

§ 8. W postępowaniu może uczestniczyć bez prawa głosu jeden z członków sądu dyscyplinarnego, wyznaczony w charakterze sędziego rezerwowego.

§ 9. W przypadku ponownego rozpoznawania sprawy do składu orzekającego nie wyznacza się członków sądu, którzy poprzednio brali w niej udział.

§ 10. 1. Członek sądu dyscyplinarnego podlega wyłączeniu na zasadach przewidzianych w przepisach Kodeksu postępowania karnego.

2. Wniosek o wyłączenie może być złożony w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o terminie rozprawy. Jeżeli przyczyna wyłączenia doszła do wiadomości strony później, termin ten liczy się od chwili dowiedzenia się o tej przyczynie.

3. Jeżeli po wystaniu zawiadomienia o terminie rozprawy nastąpiła zmiana składu sądu dyscyplinarnego, termin, o którym mowa w ust. 2, biegnie od chwili dowiedzenia się o tym fakcie przez wnioskodawcę. Wniosek można złożyć najpóźniej do chwili rozpoczęcia rozprawy.

Rozdział 3

Strony i obrońcy

§ 11. Rzecznik Dyscyplinarny prowadzi postępowanie wyjaśniające w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej diagnostów laboratoryjnych.

§ 12. Oskarżycielem przed Sądem Dyscyplinarnym jest Rzecznik Dyscyplinarny lub jego zastępca.

§ 13. 1. Wniosek o wyłączenie od udziału w sprawie Rzecznika Dyscyplinarnego lub jego zastępcy rozstrzyga Sąd Dyscyplinarny.

2. O wyłączeniu Rzecznika Dyscyplinarnego Sąd Dyscyplinarny rozstrzyga postanowieniem.

§ 14. Diagnostę laboratoryjnemu, którego dotyczy postępowanie, oraz obwinionemu diagnostę laboratoryjnemu przysługuje prawo odmowy złożenia wyjaśnień oraz odmowy udzielenia odpowiedzi na pytania.

§ 15. 1. Diagnosta laboratoryjny może ustanowić obrońcę spośród osób posiadających pełną zdolność do czynności prawnych w każdym stadium postępowania.

2. Obrońca z urzędu może być ustanowiony spośród diagnostów laboratoryjnych lub adwokatów.

3. Obrońcą nie może być członek sądu dyscyplinarnego i Rzecznik Dyscyplinarny.

4. W przypadku gdy diagnosta laboratoryjny, którego dotyczy postępowanie, nie ma obrońcy z wyboru, sąd dyscyplinarny wyznacza mu obrońcę z urzędu, jeżeli:

1) zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności diagnosty laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie;

2) postępowanie toczy się po śmierci diagnosty laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie.

5. Sąd dyscyplinarny na wniosek diagnosty laboratoryjnego lub z urzędu może wyznaczyć mu obrońcę z urzędu także w innych uzasadnionych przypadkach.

6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się również w toku postępowania wyjaśniającego.

7. Obrońca jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystko, o czym się dowie w związku z wykonywaniem czynności obrońcy.

§ 16. 1. Pokrzywdzony w toku postępowania jest uprawniony do:

1) zgłoszenia wniosków dowodowych;

2) wniesienia zażalenia na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego i o umorzeniu postępowania;

3) wniesienia odwołania od orzeczenia sądu dyscyplinarnego kończącego postępowanie, z zastrzeżeniem § 41 ust. 2.

2. Pokrzywdzony jest uprawniony do przeglądania akt sprawy, z tym że Rzecznik Dyscyplinarny lub sąd dyscyplinarny może ograniczyć pokrzywdzonemu dostęp do nich w zakresie objętym tajemnicą zawodową, o której mowa w art. 29 ustawy, lub tajemnicą lekarską.

Rozdział 4

Postępowanie wyjaśniające

§ 17. Rzecznik Dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające, jeżeli uzyskał wiarygodną informację o przewinieniu z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej diagnostów laboratoryjnych.

§ 18. 1. Rzecznik Dyscyplinarny przed wszczęciem postępowania wyjaśniającego bada z urzędu, czy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 2 ustawy.

2. W przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1, Rzecznik Dyscyplinarny wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, które doręcza wraz z uzasadnieniem pokrzywdzonemu i diagnostę laboratoryjnemu, na którego złożono skargę.

3. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1, wystąpią w toku postępowania wyjaśniającego, Rzecznik Dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu wszczętego postępowania, które doręcza wraz z uzasadnieniem pokrzywdzonemu i diagnoście laboratoryjnemu, którego dotyczy postępowanie.

4. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie do Sądu Dyscyplinarnego.

§ 19. Postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego lub o umorzeniu postępowania, prowadzonego przez zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, wymaga zatwierdzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego, a w przypadku jego wyłączenia przez Sąd Dyscyplinarny.

§ 20. 1. Jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia postępowania lub zebrane w jego toku zawierają dostateczne podstawy do przedstawienia zarzutów diagnoście laboratoryjnemu, którego dotyczy postępowanie, Rzecznik Dyscyplinarny sporządza postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza je niezwłocznie diagnoście laboratoryjnemu i przesłuchuje go na okoliczność tych zarzutów.

2. Postanowienie o przedstawieniu zarzutów zawiera wskazanie diagnosty laboratoryjnego, dokładne określenie zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego i uzasadnienie.

3. Na wniosek diagnosty laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie, jego obrońca może być obecny przy składaniu wyjaśnień.

§ 21. Odmowa złożenia wyjaśnień przez diagnostę laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie, nie wstrzymuje postępowania.

§ 22. 1. W toku postępowania wyjaśniającego należy diagnoście laboratoryjnemu, którego dotyczy postępowanie, umożliwić złożenie wszystkich wyjaśnień, które uważa on za istotne dla sprawy.

2. Diagnosta laboratoryjny, którego dotyczy postępowanie, ma prawo w toku postępowania wyjaśniającego zgłaszać wnioski dotyczące przesłuchania świadków, powołania biegłych oraz przeprowadzenia innych dowodów.

3. Jeżeli nie zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, Rzecznik Dyscyplinarny wydaje postanowienie o jego zamknięciu, o czym powiadamia diagnostę laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie, udostępnia mu zebrane dowody oraz umożliwia złożenie dodatkowych wyjaśnień i wniosków dowodowych, w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia.

§ 23. 1. Rzecznik Dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, jeżeli zebrany materiał nie daje podstaw do wniesienia wniosku o ukaranie.

2. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem, o którym mowa w ust. 1, doręcza się diagnoście laboratoryjnemu, którego dotyczy postępowanie, oraz pokrzywdzonemu.

3. Na postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego diagnoście laboratoryjnemu, którego dotyczy postępowanie, i pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie do Sądu Dyscyplinarnego.

§ 24. 1. Jeżeli wynik postępowania wyjaśniającego potwierdza zasadność zarzutów stawianych diagnoście laboratoryjnemu, którego dotyczy postępowanie, Rzecznik Dyscyplinarny składa Sądowi Dyscyplinarnemu wnioski o ukaranie.

2. Wniosek o ukaranie zawiera:

- 1) imię i nazwisko, nazwisko rodowe, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, adres zamieszkania obwinionego diagnosty laboratoryjnego oraz jego miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 2) dokładne określenie zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków z niego wynikających;
- 3) imiona i nazwiska oraz adresy zamieszkania świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę, jak również inne dowody;
- 4) uzasadnienie wniosku.

3. O skierowaniu wniosku do Sądu Dyscyplinarnego Rzecznik Dyscyplinarny zawiadamia pokrzywdzonego, obwinionego diagnostę laboratoryjnego i Krajową Radę Diagnostów Laboratoryjnych.

§ 25. 1. Postępowanie wyjaśniające prowadzone przez Rzecznika Dyscyplinarnego powinno być zakończone w terminie 3 miesięcy od dnia zawiadomienia o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego.

2. W szczególnie uzasadnionym przypadku Sąd Dyscyplinarny może przedłużyć okres postępowania wyjaśniającego na dalszy czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 miesiące.

3. W przypadku niezakończenia postępowania wyjaśniającego w terminie 6 miesięcy akta sprawy przekazuje się Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu, który może przedłużyć postępowanie wyjaśniające na dalszy czas oznaczony.

Rozdział 5

Postępowanie przed Sądem Dyscyplinarnym

§ 26. 1. Po otrzymaniu wniosku o ukaranie przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego kieruje sprawę do rozpoznania na rozprawie i wydaje stosowne zarządzenia przygotowujące rozprawę, chyba że uzna, że zachodzą podstawy do umorzenia postępowania lub jego zawieszenia albo że należy uzupełnić postępowanie wyjaśniające; w takim przypadku kieruje sprawę na posiedzenie niejawne.

2. Na posiedzeniu niejawnym Sąd Dyscyplinarny wydaje postanowienie o:

- 1) umorzeniu postępowania;
  - 2) zawieszeniu postępowania;
  - 3) przekazaniu sprawy Rzecznikowi Dyscyplinarnemu w celu uzupełnienia postępowania wyjaśniającego albo
  - 4) skierowaniu sprawy do rozpoznania na rozprawie,
- które doręcza stronom, a postanowienie, o którym mowa w pkt 1, doręcza również pokrzywdzonemu.

3. Na postanowienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1—3, stronom przysługuje zażalenie; pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie na postanowienie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, powinno wskazywać, w jakim kierunku ma nastąpić uzupełnienie postępowania, oraz określać termin zakończenia postępowania, nie dłuższy niż 3 miesiące.

§ 27. Jeżeli wniosek o ukaranie odpowiada warunkom formalnym, a sprawę skierowano do rozpoznania na rozprawie, przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego zarządza doręczenie jego odpisu obwinionemu diagnoście laboratoryjnemu.

§ 28. 1. Na rozprawę wzywa się obwinionego diagnostę laboratoryjnego oraz zawiadamia o jej terminie jego obrońcę i Rzecznika Dyscyplinarnego.

2. Pomiędzy terminem doręczenia obwinionemu diagnoście laboratoryjnemu wniosku o ukaranie a terminem rozprawy powinno upłynąć co najmniej 14 dni. W przypadku niezachowania tego terminu obwiniony diagnosta laboratoryjny lub jego obrońca może żądać odroczenia rozprawy.

3. W zawiadomieniu stron o rozprawie wymienia się wyznaczony skład orzekający Sądu Dyscyplinarnego.

4. Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego zarządza wezwanie świadków i biegłych oraz przedstawienie innych dowodów wskazanych we wniosku o ukaranie, a także w innych uzasadnionych wnioskach zgłoszonych przez strony przed rozpoczęciem rozprawy.

5. Udział Rzecznika Dyscyplinarnego w rozprawie jest obowiązkowy.

6. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego diagnosty laboratoryjnego lub jego obrońcy na rozprawie nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy, chyba że Sąd Dyscyplinarny uzna ich obecność za konieczną.

§ 29. Przewodniczący składu orzekającego Sądu Dyscyplinarnego kieruje rozprawą i czuwa nad jej prawidłowym przebiegiem.

§ 30. 1. Sąd Dyscyplinarny może wzywać i przesłuchiwać świadków i biegłych.

2. Jeżeli świadek nie może stawić się z powodu przeszkody zbyt trudnej do usunięcia, Sąd Dyscyplinarny zleca jego przesłuchanie członkowi wyznaczonemu ze swego składu. Strony mają prawo brać udział w przesłuchaniu.

3. Zwolnienie świadka lub biegłego od przyrzeczenia zależy od uznania Sądu. Na żądanie strony świadek lub biegły jest obowiązany złożyć przyrzeczenie.

4. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu do przyrzeczeń stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego.

§ 31. 1. Rozprawę rozpoczyna odczytanie wniosku o ukaranie przez Rzecznika Dyscyplinarnego, po czym przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego zwraca się do obwinionego diagnosty laboratoryjnego o złożenie wyjaśnień. Następnie Sąd Dyscyplinarny przeprowadza inne dowody.

2. Materiały sprawy za zgodą stron mogą być bez odczytania uznane za materiał dowodowy.

3. Sąd Dyscyplinarny może z ważnych powodów zarządzić przerwę w rozprawie na okres nie dłuższy niż 21 dni.

4. Rozprawę przerwaną prowadzi się po przerwie w dalszym ciągu, a od początku — jeżeli skład sądu uległ zmianie albo sąd uzna to za konieczne.

5. W przypadku przekroczenia terminu przerwy rozprawę uważa się za odroczoną.

6. Sąd Dyscyplinarny odracza rozprawę w przypadku:

- 1) niestawiennictwa Rzecznika Dyscyplinarnego;
- 2) usprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego diagnosty laboratoryjnego;
- 3) niestawiennictwa obwinionego diagnosty laboratoryjnego, którego obecność na rozprawie uznał za konieczną;
- 4) niestawiennictwa obwinionego diagnosty laboratoryjnego, któremu wezwanie nie zostało doręczone.

7. Sąd Dyscyplinarny może odroczyć rozprawę w przypadku niestawiennictwa świadka lub biegłego albo z innej ważnej przyczyny.

8. Rozprawę odroczoną prowadzi się w nowym terminie od początku. Sąd może wyjątkowo prowadzić rozprawę odroczoną w dalszym ciągu, chyba że skład sądu uległ zmianie.

9. Za zmianę składu sądu, o której mowa w ust. 4 i 8, nie uznaje się wejścia w skład sądu sędziego rezerwowego, o którym mowa w § 8.

§ 32. 1. Jeżeli na podstawie okoliczności, które zostały ujawnione dopiero w toku rozprawy, Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił obwinionemu diagnoście laboratoryjnemu inne przewinienie zawodowe oprócz objętego wnioskiem o ukaranie, Sąd Dyscyplinarny odracza rozprawę, chyba że za zgodą stron rozpozna sprawę na tej samej rozprawie w zakresie rozszerzonym o nowe zarzuty.

2. W przypadku odroczenia rozprawy z przyczyny określonej w ust. 1 Rzecznik Dyscyplinarny wnosi nowy lub dodatkowy wniosek o ukaranie.

§ 33. Po zakończeniu postępowania dowodowego rozprawę kończą przemówienia stron i obrońców, przy czym ostatni głos przysługuje obwinionemu diagnoście laboratoryjnemu.

§ 34. 1. Po wysłuchaniu stron przewodniczący składu orzekającego zamyka rozprawę i Sąd Dyscyplinarny niezwłocznie przystępuje do narady.

2. Przebieg narady i głosowania nad orzeczeniem nie podlegają ujawnieniu. W naradzie i głosowaniu uczestniczyć mogą tylko członkowie składu orzekającego.

§ 35. 1. Sąd Dyscyplinarny orzeka na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy.

2. Sąd Dyscyplinarny wymierza karę, biorąc pod uwagę stopień winy, naruszenie zasad etyki zawodowej oraz naruszenie przepisów dotyczących wykonywania czynności diagnostyki laboratoryjnej, skutki czynu oraz zachowanie się obwinionego diagnosty laboratoryjnego przed popełnieniem przewinienia dyscyplinarnego i po jego popełnieniu.

§ 36. 1. W przypadku jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych Sąd Dyscyplinarny wymierza kary za poszczególne przewinienia, a następnie wymierza jedną karę łączną za wszystkie czyny.

2. Przy orzekaniu kary łącznej stosuje się następujące zasady:

- 1) w przypadku orzeczenia kar upomnienia i nagany wymierza się karę łączną nagany;
- 2) kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu nie wyłącza orzeczenia kary upomnienia i nagany;
- 3) przy orzeczeniu za kilka przewinień kar zawieszenia prawa wykonywania zawodu kara łączna nie może przekroczyć 5 lat;
- 4) przy orzeczonych za kilka przewinień karach rodzajowo różnych i kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu wymierza się karę łączną pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

3. Zasady przewidziane w ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wydania orzeczenia łącznego. Do orzeczenia łącznego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego o wyroku łącznym.

§ 37. 1. Po zamknięciu rozprawy i odbyciu narady przewodniczący ogłasza stronom orzeczenie podpisane przez skład orzekający, przytaczając ustnie najważniejsze motywy orzeczenia.

2. W sprawach szczególnie zawitych Sąd Dyscyplinarny może odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nieprzekraczający 7 dni.

§ 38. 1. Orzeczenie zawiera:

- 1) oznaczenie sądu, który je wydał, oraz nazwiska członków sądu, Rzecznika Dyscyplinarnego i protokolanta;
- 2) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia;
- 3) imię i nazwisko oraz inne dane określające tożsamość obwinionego diagnosty laboratoryjnego;
- 4) opis zarzuczonego przewinienia dyscyplinarnego;
- 5) rozstrzygnięcie Sądu Dyscyplinarnego;
- 6) uzasadnienie.

2. Orzeczenie skazujące ponadto zawiera:

- 1) dokładne określenie przewinienia dyscyplinarnego przypisanego obwinionemu diagnoście laboratoryjnemu przez Sąd Dyscyplinarny;
- 2) rozstrzygnięcie co do kary.

3. Orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego uprawomocnia się po upływie terminu przewidzianego w § 41 do złożenia środka odwoławczego.

§ 39. 1. Sąd Dyscyplinarny z urzędu uzasadnia na piśmie rozstrzygnięcia, od których przysługuje środek odwoławczy.

2. Uzasadnienie, o którym mowa w ust. 1, powinno być sporządzone na piśmie w terminie 14 dni od dnia wydania rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1.

3. Odpisy orzeczeń i postanowień wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o środkach odwoławczych i terminie ich wniesienia doręcza się stronom i pokrzywdzonemu, a jeżeli ustanowiono obrońcę, odpisy te doręcza się również obrońcy.

§ 40. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący składu orzekającego Sądu Dyscyplinarnego i protokolant.

Rozdział 6

Środki odwoławcze

§ 41. 1. Rzecznikowi Dyscyplinarnemu i obwinionemu diagnoście laboratoryjnemu przysługuje prawo odwołania od wydanych przez Sąd Dyscyplinarny orzeczeń i postanowień kończących postępowanie oraz — w przypadku przewidzianym w art. 58 ust. 4 ustawy — w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia lub postanowienia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i trybie wniesienia odwołania.

2. Pokrzywdzonemu przysługuje odwołanie od wydanych przez Sąd Dyscyplinarny orzeczeń kończących postępowanie tylko w części dotyczącej winy w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i trybie wniesienia odwołania.

3. Odwołanie wraz z odpisami dla stron wnosi się do Sądu Dyscyplinarnego. Sąd Dyscyplinarny w terminie 7 dni od dnia wpływu przekazuje akta sprawy Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu albo odmawia przyjęcia odwołania, jeżeli zostało wniesione po terminie lub przez osobę nieuprawnioną.

4. Od postanowienia o odmowie przyjęcia środka odwoławczego przysługuje zażalenie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Rozdział 7

Postępowanie odwoławcze przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym

§ 42. Wyższy Sąd Dyscyplinarny wszczyna postępowanie odwoławcze po otrzymaniu odwołania od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego wraz z całością materiału sprawy.

§ 43. 1. Jeżeli odwołanie odpowiada warunkom formalnym, przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego zarządza doręczenie stronie przeciwnej odpisu odwołania wraz z uzasadnieniem i wydaje stosowne zarządzenie przygotowujące rozprawę.

2. Jeżeli odwołanie zostało wniesione po terminie lub przez osobę nieuprawnioną, przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego kieruje sprawę na posiedzenie niejawne.

3. Wyższy Sąd Dyscyplinarny pozostawia odwołanie bez rozpoznania, jeżeli zachodzą okoliczności określone w ust. 2.

§ 44. Cofnięcie odwołania przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej wiąże Wyższy Sąd Dyscyplinarny. Odwołania wniesionego przez Rzecznika Dyscyplinarnego na korzyść obwinionego diagnosty laboratoryjnego nie można cofnąć bez zgody obwinionego.

§ 45. 1. Wyższy Sąd Dyscyplinarny w postępowaniu odwoławczym rozpoznaje sprawę w granicach odwołania.

2. Niezależnie od granic odwołania Wyższy Sąd Dyscyplinarny bierze z urzędu pod rozwagę rażące naruszenie prawa oraz istotną odmienną ocenę co do naruszenia zasad etyki i deontologii zawodowej.

3. Wydanie orzeczenia na niekorzyść obwinionego diagnosty laboratoryjnego może nastąpić tylko wtedy, gdy odwołanie wniesiono na jego niekorzyść, i tylko w granicach odwołania.

4. Niezależnie od granic odwołania orzeczenie podlega zmianie na korzyść obwinionego diagnosty

laboratoryjnego lub uchyleniu, jeżeli jest ono w sposób oczywisty niesprawiedliwe.

§ 46. Oskarżycielem przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym jest Rzecznik Dyscyplinarny lub jego zastępca.

§ 47. W postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed Sądem Dyscyplinarnym.

§ 48. 1. Po rozpoznaniu środka odwoławczego Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie albo uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części.

2. Jeżeli pozwalają na to zebrane dowody, Wyższy Sąd Dyscyplinarny zmienia zaskarżone orzeczenie, orzekając odmiennie co do istoty, albo uchyla je w całości lub części i umarza postępowanie w odpowiednim zakresie. Wyższy Sąd Dyscyplinarny w innych przypadkach uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Dyscyplinarnemu.

§ 49. 1. Orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, wydane w postępowaniu odwoławczym, umarzające postępowanie, uniewinniające obwinionego diagnostę laboratoryjnego lub skazujące go na karę upomnienia albo nagany, staje się prawomocne z chwilą ogłoszenia.

2. Wyższy Sąd Dyscyplinarny, który wydał prawomocne orzeczenie, zwraca akta sprawy Sądowi Dyscyplinarnemu w terminie 14 dni od dnia jego wydania.

Rozdział 8

Tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych

§ 50. 1. Postanowienie Sądu Dyscyplinarnego o tymczasowym zawieszeniu diagnosty laboratoryjnego w czynnościach zawodowych zapada na rozprawie. Na postanowienie to przysługuje Rzecznikowi Dyscyplinarnemu i obwinionemu diagnosty laboratoryjnego zażalenie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

2. Sąd Dyscyplinarny przesyła Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu odpis postanowienia o tymczasowym zawieszeniu diagnosty laboratoryjnego w czynnościach zawodowych.

3. Postanowienie w sprawie tymczasowego zawieszenia diagnosty laboratoryjnego w czynnościach zawodowych, wydane na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy, doręcza się obwinionemu diagnosty laboratoryjnego z pouczeniem o przysługującym środku odwoławczym, Krajowej Radzie Diagnostów Laboratoryjnych i pracodawcy zatrudniającemu diagnostę laboratoryjnego.

4. Postanowienie o tymczasowym zawieszeniu diagnosty laboratoryjnego w czynnościach zawodowych jest natychmiast wykonalne.

§ 51. Okres tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych zalicza się na poczet kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego.

Rozdział 9

Wykonywanie prawomocnych orzeczeń

§ 52. 1. Sąd Dyscyplinarny przesyła najpóźniej w terminie 21 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia jego odpis Krajowej Radzie Diagnostów Laboratoryjnych do wykonania, wojewodzie oraz ministrowi właściwemu do spraw zdrowia do wiadomości.

2. Odpis prawomocnego orzeczenia dołącza się do akt osobowych ukaranego diagnosty laboratoryjnego.

§ 53. Termin rozpoczęcia i zakończenia kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego ustala zarządzeniem przewodniczący Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych w terminie 14 dni od dnia otrzymania odpisu prawomocnego orzeczenia. Zarządzenie przesyła się ukaranemu diagnostyce laboratoryjnej i pracodawcy ostatnio zatrudniającemu ukaranego diagnostę laboratoryjnego.

§ 54. Z chwilą zatarcia orzeczonej kary przewodniczący Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych zarządza wykreślenie wzmianki o ukaraniu oraz usunięcie z akt osobowych dokumentów dotyczących ukarania.

Rozdział 10

Wznowienie postępowania

§ 55. 1. O wznowieniu postępowania orzeka postanowieniem sąd, który wydał orzeczenie kończące postępowanie.

2. O wznowieniu postępowania zakończonego orzeczeniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego orzeka Wyższy Sąd Dyscyplinarny w składzie 5 sędziów.

3. Na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przysługuje zażalenie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

4. Wznowione postępowanie toczy się na zasadach określonych w rozporządzeniu.

5. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozporządzeniu do wznowienia postępowania stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Rozdział 11

Koszty postępowania

§ 56. 1. Każde orzeczenie sądu dyscyplinarnego powinno zawierać postanowienie o kosztach postępowania.

2. Jeżeli w orzeczeniu nie określono kosztów postępowania, określa je przewodniczący sądu dyscyplinarnego, w terminie 14 dni od dnia wydania orzeczenia.

3. Na zarządzenie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje ukaranemu diagnostyce laboratoryjnej zażalenie do sądu dyscyplinarnego.

§ 57. 1. W przypadku wydania orzeczenia o ukaraniu sąd dyscyplinarny obciąża ukaranego diagnostę laboratoryjnego kosztami postępowania na rzecz Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych.

2. Jeżeli jednym orzeczeniem ukarano dwóch lub więcej obwinionych diagnostów laboratoryjnych, koszty postępowania sąd dyscyplinarny dzieli między nich według zasad słuszności.

3. Sąd dyscyplinarny może zwolnić ukaranego diagnostę laboratoryjnego od zwrotu kosztów postępowania w całości lub w części, jeśli uzna, że poniesienie ich byłoby dla ukaranego lub jego rodziny zbyt uciążliwe.

4. W przypadku wydania orzeczenia uniewinniającego, umorzenia postępowania oraz nieściągalności koszty postępowania ponosi Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych.

§ 58. 1. Koszty postępowania wykłada Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych.

2. Egzekucja kosztów postępowania należy do Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych.

3. Należności przypadające świadkom lub biegłym wypłaca Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych na zasadach obowiązujących w postępowaniu sądowym.

§ 59. Do kosztów postępowania należą:

- 1) koszty doręczenia wezwań i innych pism;
- 2) należności Rzecznika Dyscyplinarnego i członków sądu dyscyplinarnego związane z postępowaniem, a w szczególności zwrot utraconych zarobków i koszty przejazdów;
- 3) należności świadków i biegłych.

§ 60. Obsługę kancelaryjną Sądu Dyscyplinarnego, Wyższego Sądu Dyscyplinarnego i Rzecznika Dyscyplinarnego zapewnia Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych.

Rozdział 12

Przepis końcowy

§ 61. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *M. Balicki*